

Uj élet felé

Ha visszatérünk a másfél év távlatába amelyektől a Szegedi Pedagógiai Főiskolán folytatott tanulmányainkat töltöttük el, önkénytelenül is eszünkbe jut az a szerető gondoskodás, mellyel pártunk és kormányzatunk támogatott bennünket.

Még nem is olyan régen volt az, amikor szakértettség és középiskolai tanulmányaink befejezésével választás elé kerültünk: Ki merre menjen, hol szolgálja szocializmust építő népi ügyét? Mi akik ide jöttünk a Szegedi Pedagógiai Főiskolára, megértettük, hogy a legfontosabb feladatunk: politikailag és szakmailag kiváló, kommunista nevelővé képezni magunkat.

De kérdem, vajon lehetséges lett volna-e ez 1945 előtt? Lehetséges lett volna-e, hogy tovább tanuljunk, hogy olyan pályára mehessünk, amelyenhez tehetségünk, kedvünk van? Egyszerű a felelet: Nem, nem lett volna lehetséges!

Almodhatunk volna arról 1945 előtt, hogy diákkorunkban, meleg szobákban tanulhassunk, ösztöndíjat kapjunk tanulmányaink folytatására? Mi tudjuk, érezzük, hogy nem. Mindannyian hálaival tartozunk pártunknak, kormányzatunknak, hogy lehetővé tette számunkra a tanulást.

Most, amikor ismét választás előtt állunk, ha megkérdéznék bennünket, hogy hová szeretnénk menni tanítani, boldogan mondjuk, hogy oda megyünk, ahova pártunk, népiünk állít bennünket, ahol a legnagyobb szükség van ránk.

Mese

egy túlbuzgó hivatalról

Egyszer volt, hol nem volt, a kéklő Óperencián túl, de a zengő Úveghegyen innen, volt egyszer egy Gazdasági Hivatal. Komoly arcú néni és bácsik buzgókodtak ebben a hivatalban, kik fehér vattacsomókat gyömbszőltek füllükbe és fekete ellenzőt viseltek szemük előtt. Nagy karosszékekben ültek ezek a néni és bácsik és írtak, egyre csak írtak hajnal hasadtától esti vakulásig. Sehol a világban nem születtek olyan ötletes rubrika-csapdák, mint itt, sehol nem nyúltak olyan végletekbe a számsorok s a kéklő betűtenger sem hullámzott sehol olyan fenyegető magasságokba, mint náluk.

Egyszer csak végesszakadt ennek az áldott nyugalomnak. Híre járt egy szép téli reggelen, hogy itt a nagy telték ideje: leltárt kell készíteni. Nosza lett erre hadd-el hadd. Nagy fehér papírkarikákat kerítettek és már kor hajnalban munkába álltak. Légragasztottak villanykörtét, ablaküveget, asztalt, széket, lámpát és mindent, ami csak útjukba került. A karikákra csinos számokat kerítettek s még azt is ráírták, hogy egy darab vagy két darab. A végén nagy buzgalommal az egy darab helyett már két darabot s a két darab helyett három darabot írtak.

Sírtak-riáltak a dolgozók a nagy zűrzavarban, pedig csak ezután jött a fekete-leves. A leltározók ugyan is egy szép napon a gyanúlan gépkocsira vetették magukat. Teleragasztották hűtőt, sárhányót, szélvédőt, pótkereket, sebességváltót, mindent, de mindent hófehér karikákkal.

— Fekom adja, kutya teremlette — dörmögte a soffőr bosszúsan.
— Ördög ebbe a bürokráciába.

— Szerencséd, hogy bürokratának szólítottál — szóló jóságosan az egyik leltározó, kinek legnagyobb vattacsomó volt a füllébe, majd építőkritikát gyakorolt a soffőr felé, amiért ilyen rosszul viszonyul a leltározáshoz. A végén még azt is hozzátette, hogy nem akármilyen egyszerű gépkocsi ez, hanem a mai naptól kezdve leltári tárgy.

A soffőr még mondott valamit, mire égszakadás-földindulás, a leltározók igen megharagudtak. Visszaültek a karosszékekbe, még több vattát gyömbszőltek füllükbe, még nagyobb ellenzőt kerítettek és írtak tovább, egyre csak írtak, s még ma is írnak ha meg nem halnak.

Akl nem hiszi, járjon utána,
K. Gy.

SZEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja. Felelős szerkesztő: Tury Géza. Hírdő: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek. Telefon: 34-54.

Csongrád megyei Nyomdaipari V. Szeged, 52-6329. Megjelent 1800 példányban. Felelős vezető: Vincze György.

Főiskolánk öntudatos II. éves végző hallgatói ezzel a tudattal néznek új életük, a boldog, szocializmust építő nevelőmunkájuk elé.

Zombori Katalin
II. éves főisk. h.

★

Most végző hallgatóink között egyre többen vannak olyanok, akik elosztóbizottságaink előtt hasonló szellemben nyilatkoznak. Így válaszolt többek között Lengyel Géza és Szabó Gyula most végző bölcsész-kari hallgató is. Vannak azonban még olyanok is, akik könnyen elfelejtik kormányzatunktól kapott támogatást és az elosztásnál indokolatlanul ragaszkodnak a maguk egyéni érdekeiket előlérbe helyező álláspontjukhoz. Csak meghatározott városban hajlandók dolgozni, sokszor ők maguk akarják meghatározni azt is, hogy milyen munkakörben. Nem heyleselhetjük az egyik most végző hallgató következő nyilatkozatát: „Mint tanár nem szándékozom tanítani középiskolában. Eddigi irodalmi tevékenységem alapján a kultúrpolitika területén akarok dolgozni, úgy, hogy írói tevékenységem zavartalanul tovább folytathassam, lehetőleg Szegeden”. A középiskolai oktatás nem tartozik a kultúrforradalmunk területéhez? Menyire határozza meg valakinek az írói fejlődését és kiválóságát Szeged város területe? Mindezeket kérjük hallgatóársunk választát.

Javítsa meg munkáját az Irinyi Diákotthon vezetősége

A diákotthonok létrehozásával az a célja népi demokráciánknak, hogy a diákok kényelmesen és jól szállásolva gondtalanul végezhesék munkájukat: a tanulást.

Nézzük meg, hogyan felelt meg és hogyan felelt meg ennek a követelménynek az első félév folyamán az Irinyi Diákotthon?

Sajnos, az tapasztalható, hogy az Irinyi Diákotthon ebben a félévben nem — vagy csak alig felelt meg ezeknek a követelményeknek. Jól oldotta meg a diákotthon vezetősége a Jogi és a Természet-udományi Kar hallgatóinak elhelyezését. Azonban az Orvos- és a Bölcsészkar hallgatóit nem a legjobban helyezte el az otthon vezetősége. Különösen nagy hiba az, hogy a 300 hallgatónak csak egy, kb. 30 személyes tanulószoba áll a rendelkezésére.

Természetesen így a hallgatók kénytelenek a szobákban tanulni, ami nagy nehézségekbe ütközik, mivel olyan szobák is vannak, amelyekben magyar történelem, orosz és orvos hallgatók együtt laknak. Ez a körülmény a vizsgák eredményeire is rányomta a bélyegét. A helyesebb elosztással igen sokat javult volna a vizsgák, beszámolóik eredménye.

Bírálatot kell mondanunk néhány bölcsészhallgatóra is, kik fegyelméleten magatartásukkal gátolták a velük együtt tanuló társaikat. A diákbizottság többszöri felszólításra volt szükséges, hogy ezekkel a hallgatókkal megértessék a fegyelem fontosságát és, hogy ezek a hallgatók se akadályozzák az Irinyi Diákotthon lakóinak a vizsgákra való jó, alapos felkészülését.

Most amikor a félévi tapasztalatokkal gazdagodva lezártuk a tanév félévét, reméljük, hogy a jövőben ezeken a hiányosságokon, a diákotthon vezetősége javít. A legközelebbi feladat, hogy az otthon vezetősége alálja meg a lehetőséget arra, hogy a hallgatókat szakonként helyezze el. Ugyancsak orvoslásra vár a tanulószoba bővítése is. A diákbizottság a második félévben tegyen meg mindent azért, hogy megértsék azt a légkört, amelyben szegény és gyálat az a része minden fegyelméletlenkedő munkáját becsültesen nem teljesítő hallgatóknak.

László Ilona

„OBJEKTIV” AKADÁLYOK

Javában folyik az előadás, Üzemi munkások, tsz-ek dolgozói, katonák, értelmiségiek tágranyitit szemmel figyelik a színpadon bonyolódó cselekményt. Együtt élnek a szereplőkkel, együtt bánódnak, együtt ielkesednek, egy a gondolatuk, még a lélekzervetük is közös, amint boldog életünk egy-egy darabja meg-ejevenedik a színpadon. A nézők felszisszennek, ha az írói fogytékosság természetellenes helyzetet teremti, de sokszor felcsattan a meg-elégedést jelző taps is.

Ezt én is így csináltam volna — szól mellettünk ejismerően valaki, mikor a Fekete arany főhőse mégiscsak munkába áll. Így fejlődik színházunk új közönsége, fejlődés közben segítve, bírálva az író és a színészek munkáját is. Így nevelj szocialista

Tervezés és gyakorlat

1945-ben a Dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadította népiünket a feudál-kapitalista uralom alól. Lehetővé tette, hogy a munkásosztály, a haladó értelmiség, szocializmusban a parasztsággal építse a szocializmust, melyben megszűnt az embernek ember által való kizsákmányolása. A háború befejezésével munkásosztályunk rövid idő alatt helyreállította a keletkezett károkat, megindult az országban a vérkeringés. Napról-napra több üzem, vasút, bánya, egyetem és iskola kezdte el a termelést és az oktatást. Megteremtették azokat a feltételeket, amely az ötéves népgazdasági terv alapjához szükségesek. Dolgozó népiünknek évszázadok óta nem volt alkotmány. Azok a régi törvények, melyeket megváltoztítottak, nem a dolgozók érdekeit képviselték, azok kizsákmányolásra, elnyomásra voltak szerkesztve. A Szovjetunió segítségével és támogatásával megváltozott népiünk Alkotmánya, mely biztosítja az eddig elért eredményeket és irányt mutat a jövőbeni munkánkhoz. Az Alkotmány pontjai leszögezik a munkához való jogot és kötelességet, biztosítják a munkásság és parasztság gyermekeinek a tanuláshoz való jogot. A mi egyetemünkön is évről évre több a munkás- és paraszt-hallgató. Alkotmányunk védi a dolgozó nép egészségét; fizetéses szabadságot tüntet biztosít a dolgozóknak.

Azonban Alkotmányunk pontjait nem eléggé tartották szem előtt a Béké-épület kazántelepének tervezésénél, amikor az egészségvédelem legelőbb követelményeinek sem tettek eleget. 115 m² fűtőfelületű kazánokat építettek be 4x6 m² alapterületű, alacsony pinchehelyiségbe, ahol üzemeltetés alatt, a szükséges levegő sem az égéshez, sem pedig az ott-tartózkodáshoz biztosítva nincs. Üzemközben ajtót és ablakot nyitva kell tartani, hogy levegő kerüljön be a helyiségbe, mely szükséges az égéshez és az ott-tartózkodáshoz. Azonban a levegőnek a hirtelen változása az ott-tartózkodó alkalmazottra káros, meghaladhatatlan idezhet elő. Salakoláshoz, mely kézi erővel történik, a kikerülő szén füstgázokat és szénmonoxidot terjeszt a helyiségben, mely az egészségre szintén ártalmas. Kibírhatatlan az ott-tartózkodás. Ehhez hozzájárul még a salakozás közben nagymennyiségben felszálló salakpor. Semmiféle berendezés, vagy készülék sincs, amely ezt a túrhetetlen helyzetet enyhítse. A tervezésnek van egy másik hátránya is. A kikerülő salakokat 1 m² alapterületű 3 m. magas kútszerű helyiségből kell la-pátal az utcára kidobálni, munkaközben a salak egyrésze visszahull az ott dolgozó munkatársra.

Komoly bírálatot kell mondani a Tervező Iroda felé, hogy a tervezésnél nem gondolt a kazán üzemeltetésére és annak kezelésére. Nem gondolt arra, hogy hány dolgozó fog ott megbetegedni, kiesel a munkából és a szocializmus építéséből, s nem gondolt arra, hogy amikor szakszervezetünk van, máról-napra egy beteg munkatárs helyett nem lehet egy másik dolgozót beállítani.

A kazántelep komoly összegbe került népgazdaságunknak. Egy kis előrelátással, jobb tervezéssel ez mind kiküszöbölhető lett volna. A lehetőség meg volt és meg is van. Most pedig az eredmény az, hogy a kazán üzemén kívül van és várja, hogy mikor kerül végleg az egyetem birtokába, hogy újabb költség-gel a fennálló hiányokat az egyetem pótolja, s az ott dolgozó elvtársaknak túrhetővé tegye a munkahelyét. Kérjük a Tervező Irodát és azon elvtársakat, akik ilyen tervek elkészítésére, vagy elbírálására vannak hivatva, hogy a jövőben gondoljanak Alkotmányunk azon pontjára, mely a dolgozók egészség-vedelméről szól és Lenin elvtárs szavaira: „Legfőbb érték az ember!”

rendünk műértő közönséggé a dolgozó tömeget, a hősi élet ábrázolásának mestereivé írójnkat és színészeinket. Gyümölcsöző ez a kölcsönhatás, elítélhetetlen ez az együttműködés.

S e feltörekvő gondolatok közben szinte fizikailag fáj az az ejutasítás, mely az üres székek sőt a föl-jáiból felénk árad. S még inkább fokozódik ez a kellemetlen érzés, mikor megtudjuk, hogy a székek egy részének tulajdonosai tanárok, dolgozók, hallgatók.

Fizetitek! A bérlet zsebkönyben van. Csak éppen nem jöttek el az előadásra. Rossznak tartják a darabot? Nincs idejük? Megszámláhatatlan az „objektív” akadályok sokasága. Azt fel sem tételezzük, hogy nem értenék a fentebb említett együttműködés óriási jelentőségét.

SPORT

Két tornatermet kaptak az egyetemi sportolók

Pártunk, kormányzatunk és a helyi vezetők gondoskodása lehetővé tette, hogy az egyetem testnevelése és sportja tornatermekhez jusson, kb. 1500 forint befektetéssel. Tornateremmel rendeztük be az Apáthydiákotthon gumitermetét, két öltöző fűrdőhelyiséggel a testnevelés és a sport rendelkezésére. A gumiterem ilyen célra való igénybevételét az Orvosegyetem megértésének és Pártbizottságunk támogatásának köszönhetjük. A másik termet a Juhász Gyula ált. isk. tornatermet csak használatra kaptuk meg, de azért a megíró támogatásért, amit a Városi Tanács Oktatási Osztályától és az iskola igazgatójától, Frányó Ferencztől kaptunk, csak köszönetet mondhatunk. Itt is öltöző fűrdőhelyiség várja a békénk megvédésére készülő ifjúságunkat. Nemcsak a testnevelési órákat, hanem minden szakosztályunkat, ha időben szűken is, el tudjuk helyezni ebben a két teremben. Óriási fejlődés ez a múlttal szemben, mikor az ifjúság még a labdarugó pályára is csak egy nap mehetett be, ma pedig 12

szakosztályunknak van lehetősége, hogy edzze testét, hogy erősödjék, hogy testben és lélekben izmosodjék a szocializmusért, a kommunizmusért vívott harcra. Becsüljük meg a testnevelésre járó hallgatók és a Haladás sportolói ezt a lehetőséget. Ezekkel a lehetőségekkel lehet és kell is eredményes munkát végezni. Ezzel segítjük elő vezetőink harca-tát a még jobb, a tökéletesebb lehetőségek megteremtéséért, a tervezett új pályáért, az új tornacsarnokért, a fedett uszodáért.

Vendégek vagyunk mindkét helyen, fokozott fegyelmet követelünk meg és várunk el minden sportolótól. Ami ott van az mindnyájunké, vigyázzunk rá, őrizzük a szocialista tulajdont és őrizzük a tisztaságot, egészségünket. Magatartásunkkal bizonyítsuk be, hogy öntudatos ifjúság a mi ifjúságunk és házigradánk felései az ifjúság magatartásával kapcsolatban alapítalak, ez az ifjúság már szocialista, fegyelmetel ifjúság.

Feladataink a Magyar-Szovjet Társaság Barátsági Hónap keretében

Február 18-án kezdődik és április 4-ig tart — immár ötödször — a Magyar-Szovjet Társaság által rendezett Barátsági Hónap, melynek az a célja, hogy elmélyítse és szorosabbra fűzze azokat a baráti kapcsolatokat, amelyek a szovjet és a magyar nép között már eddig is kifejlődtek.

Elsősorban a tagloborzást iktatjuk programunkba: el kell érniük, hogy ne legyen egy dolgozónk vagy hallgatónk se, aki nem tagja az MSZT-nak. Képviseletünk és szovjet könyvtár-vásár rendezése egy-egy kiemelkedő pontja programunknak. A szovjet könyv ma már diájkainknak és dolgozóinknak egyaránt legkedvesebb olvasmányja. De ezt tovább kell fokoznunk: fizetéses könyvkiváltásokkal fel kell hívni minden dolgozó és diák figyelmét arra a könyvre, amely neki tanulmányaihoz vagy szakmai továbbképzéséhez szükséges, vagy éppen a legjobb szórakozást nyújtja. A szovjet festészet, szobrászat, építészet kitűnő reprodukciói pedig megismertetnek bennünket a szocialista-realista művészetrel, amely újmutatásával és példájával a magyar művészetet máris újájjelöltette. Kultúrelőadások rendezésére a Barátsági Hónap vége felé, áprilisban kerül a sor: ed-

dig lesz idejük kultúresportjainknak felkészülni olyan nívós előadásra, amelyik méltó a szovjet kultúra közvetítésére.

Végül pedig minden alapszervezet nyilvántartását rendezze: lássuk tisztán, tagjaink hogyan veszik kötelezettségüket.

Hogy a fent említett feladatokat minél jobban oldjuk meg, versenyt fogunk indítani az egyetemi alapszervezetek közt, február 1-től április 4-ig, a következő pontokra:

1. tagszervezés (100 százalékos legyen)
2. tagdíjfizetés (100 százalékos legyen),
3. filmátogatások fokozott szervezése a szovjet film ünnepe alkalmából (itt is 100 százalékos arányt kell elérniük, ami azt jelenti, hogy 1 ember 1 hónapban legalább 1 filmet nézzen meg),
4. az orosz nyelvtanfolyamok folyamatosságának biztosítása.

Ha a Barátsági Hónap keretében programba vett feladatunkat jól fogjuk megoldani, közelebb jutunk nagy példaképünk, a Szovjetunió megismeréséhez és megszeretetéséhez: ezzel egyidejűleg a békemozgalom kiszélesítésén fáradozunk, mert mindannyian jól tudjuk, hogy a békéért folyó harc elválaszthatatlan a Szovjetuniótól.

Megköszönni még ráérünk, most dolgozni kell... dolgozni!

Az egyetemi kultúrotthon széppé varázsolt színpadán Poleszajev professzor szavai után összehúzódtak a függönyök. ... A nézőtérben pillanatokig tartó csend, aztán kirobban a taps. Csak ezután mertem a bíráló bizottság tagjaira nézni... és akkor már tudtam... arcomon ott volt a nagyserű jelenet varázsolta élmény hatása... megynük a megyei versenyre!

A bemutatónál nagy izgalom és lázas munka előzte meg. Prónai Gábornét, a csoport rendezőjét, belesége miatt elhatalasított vizsgátnak derekán érte az előkészület s mégis elmélyült, alapos munkát végzett. Hering Béldnak használt a sok felmérés, melyet az elmúlt félévben kapott, mert példamutatóan, rendezsen látogatta a próbákat s az előadás Poleszajev, professzora tehetsége mellett becsültes munkájáról is bizonyítást tett. Implom Gabriella Mária Lovnaja méltó társa volt Poleszajevnek. Implom Gabriella emellett a csoport szervezője, sőt, lelke volt az előkészület lábában. Meg kell dicsérnünk Harkány Lászlót is, aki alaposan és igen rövid idő alatt készült fel Kuprijanov maró szerepére. Korde Imre Boesarov atakításában sokat többet adhatott volna, ha pontosan látogatta a próbákat és másfél órási késésével nem tartja fel az egész csoportot munkájában.

A színjátszócsopotr tagjai komoly igéretet tettek, hogy a megyei bemutatón még komolyabb, alaposabb munkával készülnek. Komoly segítséget jelent a szegedi Nemzeti Színház főrendezőjének, Komor István elvtársnak a próbákban való részvétel, mely egyik biztostéka annak, hogy a még meglévő hibák kiküszöbölése után a színjátszócsopotr eljuttatás után a színjátszócsopotr eljuttatás után a színjátszócsopotr országos versenyének országos döntőjére.

ÜTTÖRŐ ELET

Vigan harsan fel az úttörő induló vidám dallama a Főiskola Gyakorló iskolájának falai közötti. Pereg a dob és már a magasban leng a nemzetiszínű zászló. Mily boldog és szép a mi életünk!

Néhány évvel ezelőtt még csak hírből ismerük az Úttörő-mozgalmat. A Szovjetunió Pionir-mozgalma nyomán hazánkban is megalakult ez az ifjúsági szervezet.

Mit nyújt számunkra? Mindenekelőtt a pajtásokat az Úttörő mozgalom összetartja és közösségi szellemre neveli. Annak érdekében, hogy a pajtások minél jobb tanulmányi eredményt érjenek el, az Úttörő-mozgalom belül különböző tantárgyi rajgyűléseket rendeznek. Itt elmélyíthetik és fejlesztik a tanulók tudásukat. Ebben az irányban hathatós segítséget nyújt az Úttörő Ház. A különböző szakköri foglalkozásokon fejleszthetik tudásukat és ügyességüket. E szakkörökön való részvétel kiűntetés, ezért csak a tanulásban jó eredményt elért pajtások vehetnek részt. A csapat különböző kirándulásokat rendez, amelyen a tanulók megszerelik és megismerik a természetet. A tanulásban kiűnt pajtásokat az ország legszebb helyeire viszik táborozni.

A gyöngében tanuló pajtásokat tanulószobák és tanulópark segítik a munkában. Államunk e széleskörű mozgalom sorsát szíven viseli, állandóan segíti, támogatja. Ezt a gondos támogatást, amelyet Rákosi elvtárs és a párt nyújt, mi úttörők jobb tanulmányainkkal, még szívdobogó fegyelmünkkel és jó úttörő munkánkkal hááljuk meg.

Meskál György és Baogh Tamás úttörők

A JÖVŐHETI DISZ POLITIKAI KÖR ANYAGA

A DISZ politikai-körön a hallgatók foglalkoznak a január 20-ji magyar és a január 24-i szovjet térv-jelentéssel, valamint a minisztertanács felhívásával a tavaszi munkák előkészítésével kapcsolatban.